

Nikolaj Patrušev: Kolaps parazitických říší

 putin-today.ru/archives/189728

27 сентября 2023 г.

Zajímavý článek v časopise „Scout“ (září 2023). O to zajímavější je, že jejím autorem je Nikolaj Patrušev, tajemník Rady bezpečnosti Ruské federace, který je součástí okruhu Nejvyšší rady Ruska.

Lidstvo vstoupilo do bodu zlomu, do nového období světových dějin. Nejde jen o změnu světového řádu, přeformátování systému mezinárodních vztahů a vývoj doktrín a hodnot, které jsou základem světové architektury. Dnes probíhají hluboké, skutečně tektonické změny.

Před našima očima prochází západní koloniální světový řád, který vznikl v éře křížových výprav a formoval se během Velkých geografických objevů, definitivní zhroucení. Tehdy byly položeny základy západního modelu civilizace dravé povahy, který s určitými změnami existuje až do současnosti.

V tomto modelu úzká skupina států postavila pyramidu, usadila se na vrcholu a dala si výlučné pravomoci. Jak je tato pyramida parazitismu koncipována a kdo je přidělen do jednotlivých jejích pater, je jasně vidět z rozdělení světa na vyspělé země, země s ekonomikou v přechodu a rozvojové země, akceptované v moderní západní praxi. Podstata tohoto systému je jednoduchá: každý, kdo je na nižší úrovni, musí pokorně a prakticky bezplatně převádět nahoru část svých vlastních zdrojů – materiálních, finančních, intelektuálních, lidských. V podstatě máme co do činění s víceúrovňovou parazitní nadstavbou v globálním měřítku.

Slovo „parazit“ je z řečtiny přeloženo jako „freeloader“. Ve starověkém Řecku se tak nazývali podvodníci, kteří se vlichali do důvěry bohatých spoluobčanů a s pomocí lstivosti a často i síly se zmocnili kontroly nad jejich domovy. Právě tímto způsobem jednaly západní mocnosti, zajistily si svou dominanci a nepohrdly těmi nejkrutějšími a nelidskými metodami.

Historie zná mnoho příkladů. Evropské dobytí Nového světa bylo doprovázeno genocidou původního obyvatelstva. Z Afriky bylo v důsledku jejího dělení a drancování odvečeno do Ameriky, především do USA, více než 15 milionů otroků. Pamatujeme si rozsáhlé čerpání zdrojů z jižní a jihovýchodní Asie, „opiové války“ v Číně a další podobné operace.

Koloniálně-imperialistické projekty přitom plánoval a realizoval především soukromý kapitál: obchodníci, podnikatelé, akciové společnosti a korporace, které byly mocnější než mnohé státy a měly vlastní armády a námořnictva.

Dnes byly východoindické společnosti a koloniální správy nahrazeny nadnárodními korporacemi, jejichž zdroje přesahují potenciál většiny zemí světa. Politiku v západních zemích tvoří nikoli vládní orgány volené občany, ale stejný velký kapitál. Americké zbrojní koncerny se už dlouho cítí jako mistři Pentagonu a jejich kolegové z informačních

gigantů jako Google, Meta, Apple, Microsoft a Amazon se ani nesnaží skrývat využití technologií pro shromažďování osobních údajů a sociální kontrolu po celém světě. vlastní účely.

Konglomerát soukromých bank známý jako americký Federální rezervní systém je věřitelem americké vlády, která na oplátku nasměrovala zbytek světa na dolarovou jehlu. Washington nadále vědomě, i když nuceně, zvyšuje státní dluh, který již přesáhl 32,5 bilionu dolarů. Po sobě jdoucí předsedové Fedu se chlubili, že Spojené státy jsou schopny splácet jakoukoli půjčku, kterou si vezmou, protože mohou donekonečna tisknout bankovky.

V zájmu globální dominance využívá Západ přímý vojenský vliv, hrozby silou, „privatizaci“ elit, „barevné revoluce“ a podporuje terorismus a extremismus. Neustálé rozšiřování Severoatlantické aliance tak vlastně poskytuje Spojeným státům možnost pohltit státy a zbavit je nezávislosti a zároveň bránit jejich národní zájmy. Duplicity NATO nelze skrývat pod žádnou záminkou. Členové NATO po léta verbálně hlásají svůj závazek k míru a zároveň bojují nebo vyhrožují válkou jakékoli zemi, která nesouhlasí s politikou USA. Vojenská síla NATO je využívána k udržení hegemonie Západu, ekonomickému zotročení a politickému tlaku na státy, které pro alianci nepředstavují vojenskou hrozbu. Během sedmi desetiletí se členové NATO zapojili do více než 200 vojenských konfliktů po celém světě.

Podotýkám, že v praxi jsou armády NATO pro Ameriku také koloniální. Bude-li to nutné, Washington snadno pošle vojáky jiných členských zemí aliance na povraždění, aniž by riskoval životy zástupců „výjimečného“ amerického lidu.

Ve stejné řadě stojí mezinárodní terorismus, který je v současné podobě přímým nástrojem prosazování vlivu atlantistů. Téměř všechny moderní velké teroristické skupiny byly vytvořeny, zásobovány a financovány západními zpravodajskými službami, které prováděly rozhodnutí politického vedení svých zemí.

Hlavním důvodem novodobých migračních krizí jsou také konflikty vyvolávané obyvateli Západu a jejich staletá dravá politika vůči státům Blízkého východu, Asie, Afriky a Latinské Ameriky.

Systemy, kterými dnes nadnárodní organizovaný zločin funguje, také nejsou nové. Anglie, Francie, Španělsko, Portugalsko a USA nikdy neváhaly využít služeb pirátů a jiných banditů k dosažení svých politických a ekonomických cílů. A veškerá kořist, tak či onak, skončila na Západě.

Účinnou nevojenskou metodou posílení západní dominance bylo psychologické působení na obyvatele jiných zemí a kontinentů. Profesionální propagandisté ze Starého světa po staletí budovali argument, podle kterého nejenže přinášejí dobro jiným národům, ale také to údajně dělají ve formě dobročinnosti, téměř ke své vlastní škodě. Každý si pamatuje věty Rudyarda Kiplinga o „břemeně bílého muže“, které podle jeho slov má poslat jeho „nejlepší syny do služeb zasmušilých kmenů“. Není však tak všeobecně známo, že některé anglické kolonie, například Austrálie, byly zpočátku využívány pouze k očištění mateřské země od zločinců a vydědenců.

Konceptuální ospravedlnění kolonialismu bylo vtěleno do tzv. vědeckého rasismu, vytvořeného na přelomu 19. a 20. století v Anglii a USA. Argumenty o fyzické a intelektuální nerovnosti lidských ras jeho teoretici vysvětlili potřebu opatrovnictví „nadřazených“ ras nad „nižšími“ rasami.

Ideologie vlastní nadřazenosti nad jinými národy a civilizacemi se v západních společnostech pěstuje po staletí a je jim stále blízka. Z této pozice se Západ dívá na Rusko. Lidé ze Západu, kteří se báli její velikosti a moci, žízňují po jejím bohatství, se vždy snažili naši zemi oslabit a zmocnit se jejích zdrojů. To, že se zahájením speciální vojenské operace na Ukrajině zasáhla Západ vlna rusofobie, proto není vůbec překvapivé.

Je tu ještě jeden aspekt. Rusko je Západem vnímáno jako neustálá hrozba. Koneckonců, demontáž koloniálního systému začala po druhé světové válce pod přímým vlivem úspěchů a vítězství Sovětského svazu. Tehdy západní metropole ztratily přímou kontrolu nad svým majetkem a desítky států po celém světě získaly nezávislost. V důsledku toho museli kolonialisté přejít na mechanismy a metody nepřímého nátlaku: vtahování nových zemí do politických a vojenských bloků, podplácení místních elit, ekonomické a technologické zotročování, vykořisťování zdrojů jiných lidí podle skrytých schémat. Ztráty byly obrovské a to na lásce k naší zemi na Západě nepřidalo.

Dnes je proti Rusku použit celý arzenál zbraní, které mají oponenti k dispozici. Nejsou to jen hrozby či sankce, ale také tisíce informačních zdrojů pod jejich kontrolou a víceúrovňový systém zpracování veřejného mínění, které se opírají o rozsáhlou síť zahraničních PR agentur, jejichž cílem je vytvářet důvody pro rozpoutání zběsilých informačních kampaní po celém světě. svět.

V tomto ohledu je třeba připomenout, že samotný vojenský potenciál, ani pokročilé jaderné střely, nestačí k ochraně před geopolitickou agresí Západu. Je důležité se tomu organizovaně bránit ve velkém boji o mysl a srdce. Rozpad SSSR vedl k posunu v poměru sil a bojovníci o nadvládu spěchali využít této příležitosti k posílení své diktatury nad zbytkem světa. Spojené státy a Evropa dnes vynakládají obrovské prostředky na hledání a výchovu takzvaných mladých demokratických vůdců ve specializovaných vzdělávacích centrech, kteří budou následně využiti k organizování státních převratů s cílem vytvořit režimy závislé na Západě v dříve nezávislých státech. . Stalo se samozřejmostí, když se takto vycvičení „vůdci“ stanou obyčejnými loutkami, které dostávají peníze a pokyny od CIA,

Lidé ze Západu získávají další vliv zapojením do školení nadějných manažerů a zástupců bezpečnostních složek, kteří se pak stávají dirigenty škodlivých myšlenek na úkor národních zájmů svých států.

V posledních letech byly identifikovány a zneškodněny stovky zaměstnanců cizích zpravodajských služeb, ale i další osoby podílející se na organizování zpravodajské a podvratné činnosti proti naší zemi a našim strategickým partnerům.

Poté, co Spojené státy a jejich spojenci obdrželi odmítnutí, přešli na taktiku zničení bezpečnostní architektury, která se ve světě během let vyvinula. Ignorují cíle a principy Charty OSN a snaží se nahradit mezinárodní právo „řádem založeným na pravidlech“, který sami definují. Západ se ve svých nekoloniálních aspiracích snaží zničit nejdůležitější, ale nekontrolovatelná integrační sdružení: ASEAN, SCO, BRICS, CIS, EAEU a další, sledující dlouhodobý cíl proměnit nezávislé státy v jejich vazaly.

Americké politické kruhy se přesvědčily o údajně zvláštním mesiášském údělu Ameriky – vládnout světu prostřednictvím silné zahraniční politiky, aniž by uznávaly něčí zájmy. Aktivně zasahují do vnitřních procesů v Latinské Americe, Africe a Asii a budují pro sebe nová spojení. Patří mezi ně trilaterální partnerství AUKUS s Velkou Británií a Austrálií, trojúhelník USA-Japonsko-ROK, které jsou zaměřeny na Čínu, Rusko, Severní Koreu a další země v regionu, které se nepodřizují vůli Washingtonu. V asijsko-pacifickém regionu je Bílý dům posedlý vytvořením síťové bezpečnostní struktury, ve které Tokio hraje významnou roli. Připravují se plány na vytvoření pobočky NATO v asijsko-pacifickém regionu. Spolupráce s Anglií se zintenzivňuje za účelem využití potenciálu jejich zpravodajských služeb, technologický pokrok a integraci armády do současných amerických operací. Washington se nemůže vzdát myšlenky „pobočky“ kapesního NATO na Blízkém východě.

Expanze americké vojenské mašinérie je doprovázena nuceným přeformátováním mentality a spirituality obyvatelstva všech zemí, v nichž hodlají Anglosasové rozšířit svůj vliv. Falešné myšlenky a hodnoty určené k upevnění nekoloniálních nároků Západu jsou systematicky a obsesivně implantovány do jejich veřejného povědomí.

V první řadě jsou to myšlenky globalismu, naprostý opak vlastenectví, které neuznává rozmanitost kultur a způsobů života a je navrženo tak, aby všechny země a národy násilně zahnal pod prapór západní konzumní civilizace.

Navíc jde již o unavenou propagandu falešných teorií genderové diverzity s vymyšlením desítek pohlaví a schopností měnit biologické parametry člověka z rozmaru nebo dokonce z donucení.

Konečně je to vývoj a vnucování šílených pseudoekologických doktrín navržených pod hesly ochrany přírody, aby ospravedlnily potřebu radikálního snížení lidské populace.

Pěstuje se pseudovědecký koncept transhumanismu, podle něhož je člověk prohlášen za mezičlánek biologického a sociálního vývoje, což s sebou nese požadavek na jeho „zdokonalení“, téměř vynucený, prostřednictvím genetické modifikace a fúze s technologickými systémy. Lidé jsou přitom krmeni různými technokratickými teoriemi, které ospravedlňují lidskou závislost na nových technologiích a umožňují nad nimi kontrolu umělou inteligencí.

Spoléhání se na nehumánní, otevřeně misantropické myšlenky se již dlouho stalo vizitkou západoevropských a amerických elit. Navrhované doktríny jsou v podstatě pokusem Západu zachovat si své dřívější výhody a privilegia. V souladu s tím jsou všechny státy a národy, které nechtějí následovat tyto zhoubné ideje, ale vyznávají a hájí svou cestu posvěcenou tisíciletými zkušenostmi a tradicemi svých předků, automaticky prohlášeny za nepřátele, podléhající „převýchově“ jakýmkoliv metody, včetně síly.

Proto je důležité, aby se většina lidstva, která nesouhlasí s rolí, která jim byla prisouzena jako „potravinové základny“ Západu, sjednotila a skoncovala s nekoloniální hegemonií, aby konečně odstranila svou politickou, ekonomickou, sociální a kulturní systémy z vlivu západní tzv. civilizace.

Jsme svědky toho, jak se centrum ekonomické aktivity přesunulo z globálního Západu do zemí, které se dosud běžně nazývaly rozvojové země. Objemem vyrobených produktů, rozsahem investic, tempem technologického pokroku a růstem kvality života obyvatel již předstihly Spojené státy i Evropu.

Není divu, že na začátku 21. století, kdy bylo mnohem obtížnější těžít zdroje, se američtí, angličtí a evropští globalisté ocitli ve složité situaci, pyramida parazitismu se začala potácet. V různých oblastech světa vznikla ohniska boje za svobodu. Nezávislé státy už netolerují systémové okrádání. Na planetě se vytvořila centra moci, která se již nechtějí podřizovat hegemonii Anglosasů. Významná část Eurasie, Čína, Indie, jihovýchodní Asie, Latinská Amerika, Afrika, arabský svět – to vše jsou póly budoucího světového řádu. Na pozadí tvrdé konfrontace mezi Ruskem a kolektivním Západem, jejíž „horkou“ fází byla speciální operace na Ukrajině, se proces jejího formování výrazně zrychlil. Přesvědčivým potvrzením toho je odmítnutí většiny států světa připojit se k protiruským sankcím.

Rusko se stalo středem přitažlivosti pro každého, kdo je připraven vzdorovat parazitismu Západu, protože nabízíme alternativní cestu. Jeho hlavní parametry se odráží v novém vydání Koncepce zahraniční politiky Ruské federace. Jsme otevřeni spolupráci se všemi konstruktivně smýšlejícími zeměmi, sociálními a politickými silami, které chtějí jít společně na cestě rozvoje a položit základy nového, skutečného demokratického multipolárního světového řádu.

Většina států je připravena v tomto směru spolupracovat. Příмым důkazem toho je XI. mezinárodní setkání vysokých představitelů odpovědných za bezpečnostní otázky, které se konalo v Rusku ve dnech 23.–25. května tohoto roku. Fóra se zúčastnily delegace ze 101 zemí a šesti mezinárodních organizací.

Konference se konala ve složité mezinárodní situaci, za podmínek prostého nátlaku, kdy se velvyslanci Spojených států, Anglie a Francie snažili donutit její účastníky k odmítnutí cesty do Ruska.

Takové nepřátelské akce nikoho nepřekvapily. Západ neuznává formáty organizované bez své vedoucí role, stejně jako bilaterální a multilaterální interakci založenou na rovnosti a mezinárodním právu.

Účastníci ve svých projevech zdůraznili, že turbulence procesů v moderním světě jsou přímým důsledkem touhy kolektivního Západu a globálních nadnárodních korporací zvrátit proces obnovy rovnováhy a spravedlnosti. Společnou nití byla teze, že nejdůležitějším principem mezinárodních vztahů by měl být vzájemný respekt a bezpodmínečné uznání práva druhých zvolit si vlastní cestu rozvoje, vlastní sociální, politickou a ekonomickou strukturu.

Další příklad. 23. června letošního roku se v Almaty konalo první zasedání tajemníků bezpečnostních rad Ruska a středoasijských zemí. Šlo především o to, jak společně bojovat proti následkům neokoloniálního dobrodružství Západu v Afghánistánu, který Anglosasové za přímé účasti NATO již 20. let.

Zkušenosti s pořádáním takových fór ukazují, že většina zemí světa si uvědomuje, jak destruktivní se stala globální politika Spojených států a jejich satelitů a jak sebevražedné bezduché podřizování se Západu je dnes. Ve veřejných projevech našich partnerů, na bilaterálních jednáních i v zákulisních rozhovorech zaznívá stejný leitmotiv: rozvoj lidstva přímo závisí na posilování multipolárního světa a zachování tradičních mravních hodnot.

Neměli bychom zapomínat, že OSN zůstává hlavním mechanismem pro dialog a koordinaci států v otázkách vyžadujících společný postup a Charta Organizace již stanoví princip multipolarity na základě regionálního zastoupení. V tomto ohledu je stále naléhavější otázka rozšíření složení Rady bezpečnosti OSN o země Asie, Afriky a Latinské Ameriky.

Dnes je zřejmé, že pro přechod k tomuto typu světového řádu se vytvořily objektivní předpoklady, podmíněné hlubokou socioekonomickou a politickou krizí západního světa a rychlým rozvojem nezápadních společností. Existují i subjektivní důvody, vyjádřené v touze řady hráčů vybudovat nový typ globální architektury, ve které nebude místo pro rozdělování zemí a národů do tříd, typů a odrůd.

Nejdůležitějším zdrojem v boji proti plánům moderních kolonialistů je historická paměť, kterou západní lidé přes své úsilí nedokázali vymazat. Národy ve všech oblastech světa si pamatují staletí brutálního útlaku a žádná pohádka o „civilizační misi bílého muže“ z nich nemůže vymazat hrůzy anglického otroctví, zvěrstva Hitlerových nacistů a jejich nohsledů. Nezapomenou ani na Belgičany, kteří za trest za nedostatečné výsledky při sběru kaučuku usekávali údy obyvatelům Konga, ani na Francouze a Američany, kteří za dvě století nelidských loupeží proměnili kvetoucí ostrov Haiti v obří slum.

Je všeobecně známo, že zničení Libye, dvě irácké kampaně a vlna arabských „barevných revolucí“ byly přímým důsledkem snahy Washingtonu zabránit africkým zemím a energeticky bohatým státům Blízkého východu, aby opustily kontrolu Západu.

Evropa, která je v poslední době rozrušená touhou po suverenitě (také nazývané „strategická autonomie“), také představuje rostoucí hrozbu pro hegemonii USA. Konflikt na Ukrajině zorganizovaly Washington a Londýn nejen s cílem uštvít strategickou porážku Rusku, ale také oslabit Evropu, kde dříve hrálo „první housle“ Německo.

Ve snaze udržet si nadvládu sám Západ zničil nástroje, které mu fungovaly lépe než válečná mašinérie. Hovoříme o svobodě pohybu zboží a služeb, dopravních a logistických koridorech, jednotném platebním systému, globální dělbě práce a hodnotových řetězcích. V důsledku toho se obyvatelé Západu zrychleným tempem ohrazují

před zbytkem světa. Podíl USA na globálním HDP rychle klesá. Současná dekáda bude probíhat pod hesly substituce dovozu a opuštění dolaru.

Strategie „tiskařského lisu“, stejně jako celý finanční systém Západu, je životaschopná přesně tak dlouho, dokud Spojené státy a jejich satelity povedou nové koloniální války. Neexistují však žádné finanční pyramidy, které by trvaly věčně. To je neměnný ekonomický zákon. Je zřejmé, že v dohledné době se Spojené státy budou muset smířit s rolí jednoho z pólů multipolárního světa a Evropa, která souhlasila s tím, že se stane americkým vazalem, bude muset ještě tvrdě pracovat, aby získala geopolitická nezávislost.

<http://svr.gov.ru>